

Hem > ... > Familjfrågor Och Arv > Arv > Arvsrätt > Romania

Arvsrätt

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Rumänien

Faktabladet har tagits fram i samarbete med [rådet för notarier i EU \(CNUE\)](#).

1 Hur upprättas ett förordnande om kvarlåtenskap (testamente, gemensamt testamente, arvsavtal)?

Inbördes testamenten och gemensamma arvsavtal är förbjudna enligt rumänsk lag.

Vanliga testamenten är antingen holografiska eller autentiska.

Ett holografiskt testamente upprättas, dateras och undertecknas av arvlåtaren, och före verkställandet förser en notarie det med stämpel och validerar det i vederbörlig ordning.

Ett autentiskt testamente upprättas av notarie eller av en annan person som utövar en offentlig myndighet. Arvlåtaren dikterar testamentet för notarien som skriver ner det och läser upp det, varvid han eller hon nämner formaliteterna. Om ett testamente redan har upprättats av en arvlåtare ska det läsas upp av notarien varefter arvlåtaren tillkännager att det utgör hans eller hennes sista vilja. Arvlåtaren ska skriva under testamentet medan notarien skriver under attesteringsintyget. Under bestyrkandet kan arvlåtaren bistås av ett eller flera vittnen.

Privilegierade testamenten upprättade under särskilda omständigheter av särskilda tjänstgörande tjänstemän, i närvaro av två vittnen, har samma bevisvärde som en officiell handling.

Om pengar ska överlåtas till en specialiserad institution ska de särskilda formella krav som fastställs i de särskilda rättshandlingarna för deras organisation uppfyllas.

Testamentet innehåller bestämmelser rörande hur en (in)direkt testamentstagare utses, bodelning, arvlöshetsförklaring, utnämning av testamentsexekutor, skyldigheter, upphävande av legat, osv.

Testamentsbestämmelser om överföring av kvarlåtenskapen/den avlidna personens tillgångar kallas legat. Legat består av följande kategorier: universella legat och legat under universell/särskild äganderätt. Genom ett universellt legat överlåts rätten till hela arvet och genom ett legat under universell äganderätt överlåts rätten till en del av arvet.

Se artikel 1034 och därpå följande artiklar i civillagen.

2 Bör förordnandet registreras och i så fall hur?

Notarien som bestyrker testamentet ska registrera det i det allmänna notariatsregistret för bevis av gåva (*Registrul național notarial de evidentă a liberalităților RNNEL*), där gåvor också registreras.

Se artikel 1046 i civillagen och artikel 164 i lag nr 36/1995 om notarier och notarieverksamhet, enligt lydelsen i den nya upplagan.

3 Finns det restriktioner vad gäller rätten att fritt förordna om sin kvarlåtenskap (t.ex. laglott)?

Lagloten är den del av arvet som laglotsarvingar har rätt till (efterlevande maka, avkomlingar och privilegierade släktingar i uppstigande led – föräldrar till den avlidna personen) även om det strider mot den avlidna personens önskemål. Lagloten för varje laglotsberättigad arvinge ska vara hälften av den andel som skulle ha tillfallit honom eller henne som legal arvinge i frånvaro av gåvor eller arvlöshetsförklaringar i testamentet.

Se artikel 1086 ff. i civillagen.

4 Vem ärver, och hur mycket, om det inte finns något förordnande om kvarlåtenskap?

Arvet tillfaller de legala arvingarna, nämligen den avlidna personens efterlevande make/maka och släktingar i följande ordning:

- Bröstarvingar – arvingar i första arvsklassen.
- Släktingar i uppstigande led och privilegierade släktingar i sidled – arvingar i andra arvsklassen.
- Ordinarie släktingar i uppstigande led – arvingar i tredje arvsklassen.
- Ordinarie släktingar i sidled – arvingar i fjärde arvsklassen.

Avkomlingar och släktingar i uppstigande led har arvsrätt oavsett graden av släktskap till den avlidna personen, medan släkting i sidled har arvsrätt upp till fjärde led.

Endast den avlidna personens barns avkomlingar och den avlidna personens syskons avkomlingar kan ta del av arvet genom representationsrätt. När det gäller representationsrätt fördelas arvet efter föräldralinjen. Om en linje har fler än en gren fördelas den del av arvet som tillfaller linjen i lika stora arvslotter inom linjen.

Den efterlevande maken/makan ärver tillsammans med de legala arvingarna i alla led enligt följande andelar:

- 1/4 av dödsboet, om resten tillfaller avkomlingarna.
- 1/3 av dödsboet, om resten tillfaller privilegierade släktingar i uppstigande led och privilegierade släktingar i sidled.
- 1/2 av dödsboet, om resten tillfaller antingen privilegierade släktingar i uppstigande led eller privilegierade släktingar i sidled.
- 3/4 av dödsboet, om resten tillfaller antingen ordinarie släktingar i uppstigande led eller ordinarie släktingar i sidled.

Den efterlevande maken/makan kan ha rätt till att bo i parets gemensamma bostad och kan också ärva möbler och gemensamma hushållsapparater.

Avkomlingar, det vill säga barn till den avlidna personen och deras direkta avkomlingar, utesluter andra typer av arvtagare och har rätt till arvet i tur och ordning grundat på släktskapsgrad. Om den efterlevande maken/makan ärver tillfaller 3/4 av arvet avkomlingarna.

Privilegierade släktingar i uppstigande led är den avlidna personens fader och moder, och arvet ska fördelas lika mellan dem.

Privilegierade släktingar i sidled är syskon till den avlidna personen och deras avkomlingar upp till fjärde ledet.

Om den efterlevande maken ärver tillsammans med både privilegierade släktingar i uppstigande led och privilegierade släktingar i sidled utgör den andel som tillfaller arvtagarna i andra ledet 2/3 av arvet. Den andel som tillfaller arvtagare i andra ledet är 1/2 om det finns antingen privilegierade släktingar i uppstigande led eller privilegierade släktingar i sidled, men inte både och.

Arvet som tillfaller privilegierade släktingar i uppstigande led och privilegierade släktingar i sidled fördelas mellan dem beroende på antalet privilegierade släktingar i uppstigande led. Om det finns en ensamstående förälder erhåller han eller hon 1/4 medan privilegierade släktingar i sidled har rätt till 3/4. Om det finns två föräldrar kommer de tillsammans att erhålla 1/2 medan privilegierade släktingar i sidled har rätt till den kvarstående 1/2.

Det arv som tillfaller de privilegierade släktingarna i sidled fördelas lika dem emellan eller, om de har rätt till arvet genom representationsrätt, mellan föräldralinjerna. Om det finns olika släktskapsförhållanden i sidled ska arvet delas lika mellan moderns och faderns linjer, enligt ovan nämnda regler. Släktingar i sidled som är besläktade med den avlidna personen både på moderns och på faderns sida ska erhålla sammanlagda andelar.

När det saknas arvingar till arvet ska arvet tillfalla den kommun eller stad som dödsboet tillhör när arvet fördelas.

Se artiklarna 970–983 och artiklarna 1135–1140 i civillagen.

5 Vilken typ av myndighet är behörig när det gäller

5.1 arvsrättsliga frågor?

Behöriga organ för arvsförfaranden som inte är föremål för tvist är notarier, medan första instansens domstolar (*judecătorie*) ansvarar för arvsförfaranden som är föremål för tvist.

Arvtagaren eller annan berörd person kan direkt vända sig till domstol genom att lämna in ett attesterat intyg om verifiering av arvsövergången.

Se artikel 103 och därpå följande artiklar i lag nr 36/1995 och artikel 193 i civilprocesslagen.

5.2 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av arv?

En arvtagare accepterar uttryckligen arvet när han eller hon tydligt tar på sig äganderätten/behörigheten som arvtagare. Accepten är underförstådd när den utförs genom en handling eller åtgärd som endast kan utföras av en person i egenskap av arvtagare (artikel 1108 i civillagen).

En arvsavsägelseförklaring tillkännages inför en notarie eller inför en rumänsk diplomatisk eller konsulär beskickning (artikel 1120.2 i civillagen).

Alla notariatshandlingar som refererar till accepten eller arvsavsägelsen registreras i det nationella registret för notariella arvshandlingar (*Registrul național notarial de evidență a opțiunilor succesoriale RNNEOS*).

5.3 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av legat?

Se punkt 5.2.

5.4 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av laglott?

Se punkt 5.2.

När ett arvsförfarande inleds kan gåvor som inkräktar på arvet återföras eller minskas om så begärs av laglottsarvingar, arvtagare och laglottsarvingars borgenärer utan säkerhet. Om det finns flera laglottsarvingar gäller återföringen eller minskningen endast den laglott som tillfaller sökanden, och gynnar endast den sistnämnda. Återföringen eller minskningen kan leda till att legat blir utan verkan eller till att gåvor ogiltigförklaras.

Se artiklarna 1092–1097 i civillagen.

6 Ge en kort beskrivning att förfarandet för att göra upp arvsfrågan enligt nationell lag, inklusive avveckling av egendom och fördelningen av tillgångar (detta omfattar information om huruvida arvsförfarandet inleds av en domstol, annan behörig domstol eller på eget initiativ).

Det notariella arvsförfarandet inleds på begäran. Begäran registreras i notariens arvsregister, efter att registrering har skett i notarietkammarens arvsregister. Den anlitate notarien styrker sin territoriella behörighet och sammankallar de personer som har arvsrätt, och, om det finns ett testamente, sammankallar legatarien, testamentsexekutorn, det rättsliga ombudet för en omyndig arvtagare, tillsynsorganet (i förekommande fall) och ombudet för den offentliga förvaltningen (om det saknas arvingar till arvet). Notarien fastställer arvingarnas och legatariernas behörighet, omfattningen av deras rättigheter och vad som ingår i den avlidna personens kvarlåtenskap.

Arvingarnas antal och behörighet och/eller legatariernas anspråk fastställs med hjälp av folkbokföringshandlingar, testamente och vittnen. Tillgångar styrkes genom officiella dokument/andra bevismedel som är godkända enligt lag.

Se artiklarna 103–120 i lag nr 36/1995, ny utgåva.

Arvtagaren eller annan berörd person kan direkt vända sig till behörig domstol genom att lämna in ett notariatsintyg om verifiering av arvsövergången. Ägodelningen kan genomföras genom överenskommelse mellan parterna. Om så inte sker måste domstolen fastställa fördelningen av tillgångarna, arvingarnas status, andelarna i dödsboet, fordringar, skulder och skyldigheter. Domstolen kan fatta beslut om inskränkningar av överdrivet stora gåvor och om gåvokompensation. Fördelningen av tillgångarna görs in natura, lott för lott eller genom att en tillgång överlåts till en av arvingarna på villkor att ekonomisk ersättning betalas ut till övriga arvingar. Domstolen kan bestämma att egendomen ska säljas, med parternas godkännande eller av en exekutionstjänsteman på en offentlig auktion. Domstolen fattar beslut och beslutar om fördelningen av de summor som en av arvingarna har avsatt till övriga arvingar och den summa som inbringats från försäljningen.

Se artikel 110 i lag nr 36/1995 och artikel 193.3 i civilprocesslagen.

Notarien kan med samtliga arvingars godkännande gå vidare med betalningen av dödsboets skulder, dvs. indrivning av fordringar, betalning av skulder, försäljning av lös/fast egendom och verkställande av särskilda legat.

I den obligatoriska preliminära fasen utfärdar notarien ett intyg om likvidation av arvet som innehåller förteckningar över kvarlåtenskapen (fordringar och skulder) och över arvingarna och deras respektive arvsandelar, samt arvingarnas samtycke rörande hur betalningen av skulderna ska gå till, utnämningen av en likvidator och slutförandedatum.

Likvidatorn driver in arvets fordringar, betalar skulderna och säljer tillgångarna. Likvidatorn lämnar en rapport till den anlitate notarien med en förteckning över de transaktioner som genomförts för att driva in fordringarna och de metoder som använts för att betala skulderna. Efter slutförandet utfärdar notarien ett arvsintyg där nettointäkterna från likvidationen ska anges för dödsboet.

Se artiklarna 121–134 i lag nr 36/1995 och artikel 1114 i civillagen.

Fördelningen av dödsboet mellan arvingarna genomförs efter utfärdandet av arvsintyget efter likvidationen. Det är frivilligt att dela upp kvarlåtenskapen. Gåvokompensation innebär den skyldighet som den avlidna personens efterlevande make/maka och de avkomlingar som har rätt till det rättsliga arvet har att återföra de tillgångar som har skänkts bort som inte var undantagna skyldigheten.

Betalning av skulder. Undantag till den lagstadgade fördelningen av dödsboets skulder

Universella arvingar och arvingar under universell äganderätt ska bidra till betalningen av dödsboets skulder och skyldigheter i proportion till respektive arvslott.

Arvingarnas personliga borgenärer och andra berörda personer kan ansöka om fördelning av arvet eller utöva

rättigheten att närvara vid den frivilliga fördelningen eller att intervensera i fördelningen. Borgenärernas begäran registreras i det nationella registret för notariatshandlingar rörande borgenärers fysiska personer och invändningar mot verkställande av arvskifte (*RNNEC – Registrul național notarial de evidentă a creditorilor persoanelor fizice și a opozițiilor la efectuarea partajului succesoral*).

En universell arvtagare/arvtogare under universell äganderätt som har betalat en större andel av den gemensamma skulden har rätt till återkrav gentemot de andra, men endast för den del av den gemensamma skulden som motsvarar varje arvtogare, även om denna har inträtt i borgenärernas rättigheter.

Fördelning av tillgångar som tillfaller släktingar i uppstigande led

Släktingar i uppstigande led kan fördela sina tillgångar mellan avkomlingarna genom gåvor eller ett testamente. Om alla tillgångar som ingår i arvet inte har inkluderats ska de tillgångar som inte har inkluderats fördelas enligt lag.

Se artiklarna 669–686 och artiklarna 1143–1163 i civillagen.

7 Hur och när blir någon arvtogare eller testamentstagare?

En person kan ärva om de lever vid tidpunkten då arvsförfarandet inleds och/eller har behörighet att erhålla gåvor, har arvsrätt, inte har diskvalificerats genom sitt handlande och inte har gjorts arvlös.

Den person som erhåller ett arv kan acceptera eller avsäga sig arvet. En legatarie som är legal arvinge kan utnyttja endera av dessa behörigheter. Om testamentet, trots att inga gåvor har inkräktat på arvet, visar att den avlidna personen avsåg minska den andel som den legala arvingen har rätt till kan den senare endast fungera som legatarie.

Se artiklarna 957–963, 987, 989, 993, 1074–1076, 1100 och 1102 i civillagen.

8 Är arvtogarna ansvariga för den avlidnes skulder och om ja, under vilka villkor?

Ja, se punkt 6.

9 Vilka handlingar och/eller vilken information krävs vanligtvis för registrering av fast egendom?

Till begäran om registrering i fastighetsregistret ska bifogas originaldokumentet/en av notarie bestyrkt kopia av originalet, och, om det finns ett domstolsbeslut, en bestyrkt kopia med anmärkningen ”slutlig”. Fastigheten registreras i fastighetsregistret på villkor att dokumentet uppfyller flera formella krav: identifiering av parten och den fasta egendomen, en bestyrkt översättning (en autentisk notariatshandling måste vara utfärdad av en rumänsk notarie), förekomsten av utdrag ur fastighetsregistret, betalning av avgiften, osv. Den första registreringen av den fasta egendomen i fastighetsregistrets integrerade informationssystem kan också göras på grundval av arvsintyget och fastighetsdokumentationen.

9.1 Är det obligatoriskt, eller obligatoriskt på begäran, att utse en bouppteckningsman? Om det är obligatoriskt eller obligatoriskt på begäran, vilka steg ska i så fall vidtas?

Frivilligt anlåtande

Arvlåtaren kan anlita en eller flera personer och tilldela dem fullmakt att verkställa testamentet. En testamentsexekutor förvaltar dödsboet i upp till två år efter inledningen av arvsförfarandet. Denna period kan förlängas genom ett domstolsbeslut.

Obligatoriskt förordnande

Om gäldenären dör före det att en exekutionstjänsteman har förordnats kan utmätningen inte inledas. Om

gäldenären dör efter det att verkställighetsförfarandet har inletts kan detta inte fortsätta innan arvet har accepterats eller arvets förvaltare/särskilda förvaltare har utsetts. Om borgenären eller exekutionstjänstemannen får reda på att gäldenären har avlidit är de skyldiga att begära att notariekammararen på den avlidna personens senaste bostadsort gör en anmärkning om detta i det särskilda registret för verkställighetsförfaranden och utfärdar ett intyg. I intyget ska det anges om arvet har överlåtits, och om så är fallet ska det finnas en förteckning över arvingarna. Därutöver ska det anges om en förvaltare utsågs i väntan på att arvet skulle accepteras.

Om det föreligger risk att tillgångarna säljs, tappas bort, ersätts eller förstörs förseglar notarien tillgångarna eller överlämnar dem till en depositarie.

Fram till dess att arvet har accepterats eller om arvtagaren är okänd kan notarien utse en särskild förvaltare av arvet för att skydda den potentiella arvtagarens rättigheter.

Se artikel 686 i civilprocesslagen och artiklarna 1117.3, 1136 och 1077-1085 i civillagen.

9.2 Vem är behörig att verkställa förordnande om den avlidnes kvarlåtenskap och/eller har rätt att ha hand om boutredningen?

Testamentsexekutorn, likvidatorn, en legal arvinge/testamentstagare, den utsedda depositarien/förvaltaren (se punkt 9.1).

Likvidatorn, som utför sina skyldigheter under notariens tillsyn, kan vara utsedd av den avlidna personen, av hans eller hennes arvingar eller av domstolen.

Se artikel 124 i lag nr 36/1995 samt artiklarna 1117.3 och 1136 i civillagen.

9.3 Vilka befogenheter har en boutredningsman?

Se punkt 9.1.

Testamentsexekutorn sätter sitt sigill på handlingen, sammanställer en bouppteckning, begär att domstolen godkänner försäljningen av tillgångarna, betalar dödsboets skulder och driver in fordringarna.

Se artiklarna 1077-1085 i civillagen och 103-134 i lag nr 36/1995.

10 Vilka handlingar utfärdas vanligtvis enligt nationell lagstiftning under eller efter ett arvsmål för att bevisa förmånstagarnas ställning och rättigheter? Har de särskilda bevisvärden?

Notarien redogör för sina motiverade beslut, och efter att arvet har överlåtits utfärdar han eller hon ett slutligt intyg på grundval av vilket arvsintyget/legatariens intyg utfärdas.

I arvsintyget anges sättet på vilket omfattningen av rättigheterna har fastställts och gäller som ett bevis både på arvingens status och på äganderätten. Notarien kan utfärda ett intyg om arvingens status som fastställer antalet arvingar, deras status och rättigheternas omfattning, men inte kvarlåtenskapen.

Om det saknas arvingar till arvet ska ett arvsintyg som anger detta utfärdas.

Notarien kan återuppta förfarandet för att utfärda det notariella intyget med de utelämnade tillgångarna tillagda, och utfärdar då ett tillägg till arvsintyget.

De som anser sig ha lidit skada kan begärahos domstolen om att intyget ogiltigförklaras och deras rättigheter fastställs. Vid en ogiltigförklaring utfärdar notarien ett nytt arvsintyg grundat på domstolens slutliga beslut. Berörda parter kan också ha en officiell handling som upprättats av en notarie, där förlikningen av tvisten intygas. I detta fall utfärdas ett nytt arvsintyg. I avvaktan på förlikningen av tvisten genom en notariell åtgärd eller i avvaktan på domstolens ogiltigförklaring av arvsintyget fungerar det nya intyget som bevis på den legala arvingens eller testamentstagarens status och på de immateriella rättigheter för arvingar som tar emot

tillgångar som förtecknas i kvarlåtenskapen i proportion till deras respektive arvsandel.

En universell arvtagare/arvtagare under universell äganderätt kan när som helst erhålla ett erkännande rörande hans eller hennes status gentemot den person som innehar tillgångar från dödsboet utan att ha äganderätt genom att inleda ett förfarande och hävda arvsrätt.

Under ett tvistigt arvsförfarande utfärdar domstolen avgöranden, beslut och domar. Ett beslut om fördelning har en rättsgrundande verkan och är bindande efter att det vinner laga kraft.

Se artiklarna 1130-1134 och 1635-1639 i civillagen och 113-120 och därpå följande artiklar i lag nr 36/1995.

Den här webbsidan hör till portalen [Ditt Europa](#).

Du får gärna [lämna synpunkter](#) på innehållet

Senaste uppdatering: 06/09/2021

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.